

Ἐν ταις ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῳ ἔκραζε λέγουσα· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες. Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὕσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ραβδίζειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον.

Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνου τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεώχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων· μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῳ, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;

Οἱ δὲ εἶπον· πιστεύσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἔβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τις ἡμέρες ἐκεῖνες, καθὼς ἐπηγαίναμεν εἰς τὸν τόπον τῆς προσευχῆς μᾶς συνήνητησε κάποια ὑπηρέτρια ποὺ εἶχε πνεῦμα μαντικόν, καὶ μὲ τὴν μαντείαν ἔφερνε πολλὰ κέρδη εἰς τοὺς κυρίους τῆς. Αὕτη ἀκολουθοῦσε τὸν Παῦλον καὶ ἐμᾶς καὶ ἐφώναζε, «Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, καὶ σᾶς ἀναγγέλου τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας». Αὐτὸ τὸ ἔκανε πολλὰς ἡμέρας. Ὁ Παῦλος ἦτο πολὺ ἀγανακτισμένος καὶ στραφεὶς εἶπε εἰς τὸ πνεῦμα, «Σὲ διατάσσω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ βγῆς ἀπὸ αὐτὴν». Καὶ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐβγήκε.

Ὅταν ὁμως οἱ κύριοί τῆς εἶδαν ὅτι ἐχάθηκε ἡ ἐλπίδα τῶν κερδῶν τους, ἔπιασαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν καὶ τοὺς ἔσυραν εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς τὰς ἀρχάς, καὶ ὅταν τοὺς ἔφεραν εἰς τοὺς στρατηγούς εἶπαν, «Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι εἶναι Ἰουδαῖοι, δημιουργοῦν ταραχὴν εἰς τὴν πόλιν μας· κηρύσσουν διδασκαλίας, τὰς ὁποίας ἔμεῖς ποὺ εἴμεθα Ῥωμαῖοι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὰς παραδεχθοῦμε ἢ νὰ τὰς

ἐφαρμόσωμεν». Ξεσηκώθηκε καὶ ὁ ὄχλος ἐναντίον τους, οἱ δὲ στρατηγοὶ τοὺς ἐξέσχισαν τὰ ἐνδύματα καὶ διέταξαν νὰ τοὺς ραβδίσουν. Ἀφοῦ τοὺς ἔδωκαν πολλὰ ραβδίσματα, τοὺς ἔριξαν εἰς τὴν φυλακὴν καὶ παρήγγειλαν εἰς τὸν δεσμοφύλακα νὰ τοὺς φυλάττη καλά. Αὐτός, ἀφοῦ ἔλαβε τέτοια παραγγελία, τοὺς ἔβαλε εἰς τὴν πιὸ βαθιὰ φυλακὴν καὶ ἔδωσε τὰ πόδια τους εἰς τὸ ξύλον πρὸς ἀσφάλειαν.

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσήυχοντο καὶ ἔψαλλαν ὕμνους εἰς τὸν Θεόν, καὶ οἱ ἄλλοι φυλακισμένοι τοὺς ἄκουαν. Ἐξαφνα ἐγένε σεισμὸς μέγας, ὥστε ἐσαλεύθησαν τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς, καὶ ἀμέσως ἀνοιξαν ὅλες οἱ πόρτες καὶ ὅλων τὰ δεσμὰ ἐλύθησαν. Ὄταν ἐξύπνησε ὁ δεσμοφύλαξ καὶ εἶδε ἀνοικτὰς τὶς πόρτες τῆς φυλακῆς, ἔσυρε τὸ μαχαίρι του καὶ ἐπρόκειτο ν' αὐτοκτονήσῃ, ἐπειδὴ ἐνόμιζε ὅτι οἱ φυλακισμένοι εἶχαν φύγει. Ἀλλ' ὁ Παῦλος τοῦ ἐφώναξε δυνατά, «Μὴ κἀνης κανένα κακὸν εἰς τὸν ἑαυτὸν σου, διότι ὅλοι εἴμεθα ἐδῶ». Ἀφοῦ ἐζήτησε φῶτα, ἐπήδησε μέσα καί, τρομαγμένος, ἔπεσε εἰς τὰ πόδια τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα. Ὑστερα τοὺς ὠδήγησε ἔξω καὶ εἶπε, «Κύριοι, τί πρέπει νὰ κάνω γιὰ νὰ σωθῶ;». Ἐκεῖνοι δὲ εἶπαν, «Πίστεψε εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ θὰ σωθῆς σὺ καὶ οἱ οἰκιακοὶ σου». Καὶ ἐκήρυξαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ὅλους πού ἦσαν εἰς τὸ σπίτι του. Ἐκείνην τὴν νυχτερινὴν ὥραν τοὺς ἐπῆρε καὶ ἔπλυνε τὶς πληγὰς τους καὶ ἀμέσως κατόπιν ἐβαπτίσθη καὶ αὐτὸς καὶ ὅλοι οἱ δικοὶ του. Τοὺς ἔφερε εἰς τὸ σπίτι του, τοὺς ἔδωσε φαγητὸν καὶ ἐχαίρετο μὲ ὅλους τοὺς δικούς του διὰ τὴν πίστιν του εἰς τὸν Θεόν.